

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 181/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

114/2009. (IV. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) pilisvörösvári lakos panaszos 2009. március 25-én előterjesztett panaszát a 2009. április 29-én megtartott zárt ülésén hozott döntés alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.
A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben történt rendőri intézkedéssel, az annak következtében kiszabott szabálysértési illetve közigazgatási bírsággal, és az eljárás határidejével kapcsolatos panaszával összefüggésben kérte a Testület vizsgálatát.

I.

1) A panaszos 2008. december 15-én a saját vállalkozása tulajdonát képező tehergépjárművel és a hozzákapcsolt vontatmánnyal közlekedett, amikor a reggeli órákban a Megyeri hídnál egy rendőrautó leintette, és ellenőrzés alá vonta, mint a gépjármű vezetőjét.

Az ellenőrzés során a panaszos nem tudta bemutatni a közúti árufuvarozáshoz szükséges PAV igazolást és azt állította, hogy mivel 1974-ben szerezte a vezetői engedélyét, azzal automatikusan együtt jár a PAV is.

A rendőr által a helyszínen megállapított bírságot a panaszos nem fogadta el, tekintettel arra, hogy – véleménye szerint – nem követett el szabálysértést.

Az ellenőrzés továbbá azt is feltárta, hogy a panaszos a fuvarlevelet hiányosan vezette, melyet a panaszos el is ismert, azonban különböző, a gyakorlatban történő alkalmazással kapcsolatos indokokat hozott fel védelmére, amit az intézkedő rendőr nem fogadott el.

Az intézkedés végeztével a rendőr közölte a panaszossal, hogy mindezek miatt fel fogja jelenteni.

2) A panaszost a 2009. február 5-én kelt rendőrségi határozat szerint a PAV bejegyzés hiánya miatt 15.000,-Ft-ra bírságolták, melyet befizetett, és az okmányirodában kérte, és meg is kapta a PAV minősítés hivatalos igazolását.

3) A panaszos beadványában leírta, hogy a panasz beadására véglegesen okot adó körülmény egy – az illetékes rendőrkapitányságról érkezett – levél volt melyben arról tájékoztatták, hogy a menetlevél vezetésének hiánya miatt eljárás van ellene folyamatban január 14-e óta. Tájékoztatták, hogy a tényállás alapján 50.000,-Ft, közigazgatási bírság kiszabására számíthat, melyre kedvező elbírálás esetén részletfizetést kérhet. Ez a tény azonban nem befolyásolja a panasz elkésettségét, tekintettel arra, hogy panaszolt rendőri intézkedésre 2008. december 15-én került sor és nem a hivatkozott levél kézhezvételének napján.

A panaszos kérelmében a Testületet az alábbiak kivizsgálására kérte:

„1., A szabálysértési hatóság által hozott határozat indokolási részében 35/2000 (XI.30.) BM rendelet 96. § (1) bekezdés b. pontjára való hivatkozás tévesen lett feltüntetve, mert az intézkedés során nem a személyazonosságot igazoló és a vezetésre jogosító okmányom és annak melléklete hiányzott.

2., Az intézkedő rendőr miért kért PAV igazolást tőlem,

- mikor az új típusú vezetői engedélyem kiadásakor az Okmányiroda illet részemre nem volt hajlandó kiállítani, pedig azt a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 25. § (2) és (3) bekezdéseiben megfogalmazottak előírják.

- továbbá a 35/2000 (XI. 30.) BM rendelet 96. § ab., pontjában megfogalmazottak szerint nem kell külön igazolással rendelkeznem, mert a közúti járművezetők pályaalakmassági vizsgálatáról szóló 41/2004. (IV. 7.) GKM rendelet 11. § (6) bekezdés ab., pontja, valamint a közúti járművezetők egyézségi alkalakmasságának megállapításáról szóló 13/1992. (VI. 26.) NM rendelet 3. § (1) bekezdés b., pontja alapján a vezetői engedélyemből a pályaalakmassági minősítés megállapítható.

3., A közigazgatási hatósági eljárás megindításáról csak késedelmesen kaptam értesítést, és annak ügyintézési határideje már lejárt.

4., Az intézkedő rendőr a menetlevél hiányosságának igazolásaként, miért nem fogadta el az ahhoz csatolt, és abban sorszama szerint feltüntetett hiteles szállítólevelet az áru

tömegének igazolására. Véleményem szerint az nem tekinthető abszolút hiányosságnak, mert az ténylegesen csak a rubrikából hiányzott, azonban a hiteles adat csatolva rendelkezésre állt.”

II.

1) A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése szerint „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, stb.),

– a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag-, jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, stb.),

– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás, stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület szabálysértési és büntető eljárási ügyekben felmerülő panaszok elbírálására a fenti jogszabályi hivatkozásra tekintettel nem rendelkezik hatáskörrel, ezért a panasz elbírálását el kell utasítani. A Testület tájékoztatásképpen rögzíti, hogy az Rtv. 44. §-ában foglaltakkal – azaz a rendőr által közlekedésrendészeti intézkedése során okozott alapjogi sérelemmel – kapcsolatos panasz esetén lett volna hatásköre a Testületnek eljárni.

2) Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése konkrét határidőt jelöl meg a panasz tárgyát képező intézkedés, annak elmulasztása illetőleg a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén a panasz benyújtása tekintetében, tehát a fenti törvényhely alapján „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

A panaszos kérelmében előterjesztettek szerint a panaszra okot adó rendőri intézkedésre 2008. december 15. napján került sor. Erre tekintettel megállapítható, hogy a panaszos nem a törvényben foglalt jogvesztő határidőben jutatta el panaszbeadványát a Testülethez, ezért az elkésett.

III.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Testület hatáskör hiányában, illetve a panasz elkésettségére figyelemmel a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően alakította ki állásfoglalását.

Budapest, 2009. április 29.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület